AANGEKOMEN PERSONEN,
van den 16den tot en met den 23sten Mei 1862.

C. van Arcken, Mevr. E. van Rees geboren Coops, Mevr. de Wed. E. S. van Dort, Mr. J. P. van Ossenbruggen, J. J. Sterkx, E. Andreas, Angelo del fie, Jacopo Adamie, F. Hasselman, J. F. Hoff, J. F. Levijssohn, Mevr. de Wed. K. E. T. Gaum, Mej. M. Claasen, A. J. Pool, A. A. Boers, A. W. van Sprew, J. J. Bergmans en 2 kinderen, H. V. de Groot, J. P. Schreefel, C. P. Fredriksz, D. Soekias, J. Worthington, J. A. van Dort, F. E. Enker, E. F. Marcks.

VERTROKKEN PERSONEN.

R. Andreas, G. H. Misegase, G. C. J. van Hulstijn, Mej. M. C. en W. Samuels, W. C. van Charante met Echgt. en drie kinderen, Angelo del fie Jacopo Adamie, Mej. A. Guntenspergen, J. J. Sterkx, E. Raket, A. B. C. Dezentje, C. F. Helwich, Mevr. de weduwe E. S. van Dort, A. A. Boers, Mevr. de wed. Fickel, H. V. de Groot, C. van Arcken, C. P. Fredriksz, F. P. Schreefel, J. van den Hoek, Mevr. de Wed. van der Laan.

BURGERLIJKE STAND
te *Samarang.*

Van den 17den tot en met den 23sten Mei 1862, zijn alhier ingeschreven:

BEVALLEN:

C. H. Tervoort, geb. van Raadshoven, d. — C. R. Lindgreen, geb. Hagenstein, d. — C. C. Clignett, geb. Krauss, d. — F. Coolhoven, geb. Roebat, d. — C. Vriese, geb. Liptjes, z. — A. M. Versteegh, geb. van Spreeuwenburg, d.

BUITEN HUWELIJK GEBOREN:

1 zoon.

OVERLEDEN.

A. J. Duqnenes, m. 45 j. — J. D. Mac Moetrij, vr. 19 j. echtgenoote van Marcus Cookson. — J. C Ferrens, k. 4 md. — J. G. Bickes, m. 46 j., — J. F, L. Pruijs, k. 1 maand.

IN ONDERTROUW OPGENOMEN:

A. Alexander. oud 25 j. en P. E. Stekkinger, oud 16 j.

HUWELIJKEN:

J. H. F. Beer met C. G. Nouien. — H. J. Gerlings en C. L. Weijmar.

te *Poeworedjo.*

Van den 1sten Januarij tot en met den 30sten April 1862.

BEVALLEN:

A. M. Geij van Pittius, geb. Nienvam, dood kind. — P. Klaar, geb. Lazare, zoon. — J. H. C. A. Pet, geb. Milas, dochter. — M. M. Toerop, geb. Cooke, dochter.

BUITEN HUWELIJK GEBOREN:

1 zoon.

IN ONDERTROUW OPGENOMEN:

J. G. J. Bosquin met M. Th. Rosenberg.

OVERLEDEN:

B. Th. Reiger.

Aangekomen Personen
te *TOEBAN.*

19 Mei 1862. H. C. Neijndorff van Rembang.

Vertrokken Personen
van *TOEBAN.*

13 Mei 1862. H. R. Martens naar Soerabaija en Mr. J. P. van Ossenbruggen naar Samarang.
16 „ „ J. Boudoin naar Soerabaija.
17 „ „ W. C. de Walick en A. F. Hornung naar Soerabaija.

Marktprijzen te *Toeban.*

Op den 19den Mei 1862.

Rijst *f* 6.50 à *f* 7.— de pikol.
Klappernoten *f* 4.— à *f* 5.— de 100 stuks.
Klapper-Olie *f* 0.66½ de □ flesch.
Katjang „ „ 0.66½ „ „ „
Spek *f* 0.37½ de kattie.

EXTRA-NUMMER
VAN HET
Samarangsch Advertentie-Blad,
van WOENSDAG 21 Mei 1862.

LANDMAIL BERIGTEN,
loopende tot 9 April.

POLITIEK OVERZIGT.

Er valt op dit oogenblik weinig over onzen politieken toestand mede te deelen. Wel gaan de reactionnaire bladen voort met razen en tieren tegen het ministerie, niemand slaat daarop echter acht, omdat het gewoonlijk onwaarheden zijn, waarop zij hunne klagten bouwen, die heden verspreid, morgen worden tegengesproken. De tweede kamer is nu bepaald bijeengeroepen tegen den 24sten dezer. Over het besluit omtrent de Delftsche Academie is de agitatie bedaard, omdat men vrij zeker meent te weten, dat de bepalingen er van niet zullen toegepast worden op de studenten, die reeds aan de Academie waren ingeschreven, toen het besluit genomen werd.

Het wetsontwerp op het tarief is aangeboden, dat op dezelfde vrijzinnige grondslagen rust, als het vroeger door de eerste kamer verworpene van den heer *van Bosse*.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Het Italiaansche ministerie is thans compleet. De generaal Durando heeft de portefeuille van buitenl. zaken op zich genomen, de heer Malecucci die van openbaar onderwijs, de heer Consorti die van justitie, terwijl de heer Ratazzi zelf met het departement van binnenlandsche zaken, het presidentschap van den raad behoudt. De overige ministers van het vorige kabinet, hebben hunne portefeuilles behouden. De aftreding van den heer Cordova als minister van justitie, doet velen genoegen, want men vindt zijne houding bij zijn overgang van het ministerie Ricasoli in het kabinet Ratazzi illoyaal en beschuldigt hem zelfs, dat hij tot den val van het ministerie Ricasoli medegewerkt heeft. Het schijnt dat de keizer met het ministerie Ratazzi nog al ingenomen is; althans hij tracht reeds invloed op het nieuwe kabinet uitteoefenen. De togt van Garribaldi toch door Italie, de proclamatie welke deze tot de Italiaansche geestelijkheid heeft uitgevaardigd en de beweging, die de komst van deze volksman overal waar hij komt, heeft doen ontstaan, strookte niet met zijne plannen. En waarlijk, — die beweging zoo kort bij de Oostenrijksche grenzen, zou wel eens tot de overzijde van den Mincio kunnen overslaan en dit kon de Italiaansche regering verder brengen dan zij wel wilde. Dit heeft de Fransche gezant te Turin namens de regering des keizers, aan de heer Ratazzi moeten onder het oog brengen. Ratazzi heeft daarop evenwel een cordaat antwoord gegeven, daarop neerkomende, dat hij de vrees des keizers niet deelde, dat hij de ovatien welke aan Garribaldi te beurt vielen, niet kon tegengaan, en dat het niet in zijne staatkunde lag zich te laten medeslepen. Garribaldi heeft dus zijn zegetogt voortgezet, tot groot ongenoegen van het kabinet van Weenen, dat reeds troepen op de grenzen van het Mantuasche heeft bijeen getrokken.

Het Zuidelijke leger is nu geheel met het Italiaansche leger ineengesmolten, waardoor de weerbaarheid des lands zeer is vermeerderd. Men zegt dat 5000 gewapende Bourbonsgezinden gereed staan, om in het Napelsche den ouden guerilla-oorlog weer te beginnen, doch dat de generaal Lamarmora zich in staat acht hen zonder versterking van troepen te verdrijven.

De paus is en blijft sukkelend. Onlangs was zelfs het gerucht van zijn dood in omloop. Den 25sten Maart heeft Z. H. in de kerk della Minerva eene allocutie gehouden en daarin o. a. gezegd:

„Houdt voor zeker, dat de Heilige Stoel de wereldlijke magt des pausdoms niet als een leerstuk van het geloof staande houdt; maar hij verklaart dat, zoo lang deze door de Voorzienigheid gevestigde orde van zaken zal duren, die wereldlijke magt noodzakelijk en onmisbaar is, om de onafhankelijkheid der geestelijke magt in stand te houden."

De leer van de onvereenigbaarheid der wereldlijke en der geestelijke gamt werd verder door den Heiligen Vader een *ongerijmd beginsel* genoemd. Hij voegde daarbij, dat de wereldlijke magt des pausdoms aan de voorstanders dier leer zeer hinderlijk was, dewijl zij aan de volvoering hunner tegen het Christendom en tegen de maatschappelijke zamenleving gerigte plannen in den weg stond. Bij die gelegenheid heeft de paus ook de heiligverklaring van eenige in Japan voor het geloof gestorven zendelingen afgekondigd. Die canonisatie welke eerstdaags te Rome met groote praal zal plaats hebben, wordt vrij algemeen slechts als een voorwendsel beschouwd, om een aantal bisschoppen te Rome te vereenigen en over den staat van de Kerk te beraadslagen. De regering van keizer Napoleon ziet het zeer ongaarne, dat Fransche bisschoppen zich tot dit doel naar Rome begeven en werkt dit zooveel mogelijk tegen, hetgeen echter bij onderscheidene geestelijken geen doel zal treffen.

Er schijnt onlangs weer eene poging beproefd te zijn, om den paus tot eene schikking met Italie over te halen, doch zonder vrucht. Hij moet bij die gelegenheid aan den Franschen gezant, den heer Lavalette verklaard hebben, dat hij nooit met hen, die hem van een deel zijner bezittingen beroofd hebben, in eenige onderhandeling zou treden. Dit gebeurde in eene afscheids-audientie van den gezant, die zich op dit oogenblik te Parijs bevindt, naar men wil, omdat hij met den generaal Goyon niet kan harmonieeren. Of de gezant aan den generaal opgeofferd zal worden, of de generaal aan den gezant, daarover is men het oneens; anderen willen dat beider functien aan den generaal Niel toevertrouwd zullen worden.

In Pruissen zal het weldra blijken, of de bevolking voor de zegeningen eener constitutionneele regering rijp is of niet. Het ministerie doet alle moeite om op de aanstaande verkiezingen in zijn geest te influenceren. Eene circulaire des ministers van binnenl. zaken, waarbij aan de ambtenaren niet onduidelijk te kennen gegeven wordt, dat zij mannen moeten kiezen, die der regering aangenaam zijn, heeft veel kwaad bloed in het land gezet en zal waarschijnlijk het tegendeel te weeg brengen van hetgeen het ministerie wenscht. De regering doet alle moeite om den volke diets te maken, dat het hier een strijd geldt tusschen het koningschap en de democratie. Dit loopje, hoewel in allerlei vorm opgedischt, zal echter waarschijnlijk zijn doel missen. Overal vormen zich kiesvereenigingen van de liberale partij en het is hoogst waarschijnlijk dat de meeste leden der ontbonden kamer zullen worden herkozen. Ook het koninklijk besluit tot conversie der 4½ en 4% heeft geen gering opzien gebaard, daar geen regering, zelfs de Fransche niet, zulke operatien op eigen hand doet, maar daartoe de goedkeuring der kamers vraagt. Het is dan ook nog alles behalve zeker, dat de heer van der Heydt in dit zijn plan zal slagen. Men spant overigens in Pruissen alles in, om zelfs ten koste van de noodzakelijkste werken, ten nadeele van kunsten en wetenschappen zelfs, de noodige fondsen voor de onverantwoordelijke, het land met een finantieelen ondergang bedreigende reorganisatie der armee bijeen te brengen en de heer von der Heydt moet, buiten en behalve de conversie, nog andere finantieele knoeijerijen en belastingen in petto hebben. De koning offert in diervoege de liefde en achting van zijn volk op voor een eenmaal opgevat denkbeeld en zal waarschijnlijk vroeger of later in zijne tegenwoordige verblindheid beklagen. Reeds is zijn geboortefeest op 22 Maart in de hoofdstad stil en zonder beweging voorbij gegaan. Wel werd Z. M. door de troepen met geestdrift ontvangen, maar de bevolking bleef koel en de illuminatie viel schraal uit. De koningen leeren nooit!

Reeds heeft het voorbeeld van Pruissen aan de reactie in sommige Duitsche staten van den tweeden rang nieuwen moed gegeven. De officieele dagbladen van die staten hebben slechts woorden van lof voor den koning en het nieuwe ministerie. Daarentegen ontbreekt het niet aan bewijzen dat de liberale partij een buitengewone bedrijvigheid zal ontwikkelen. Eene vereeniging van het National-Verein, den 23sten dezer te Alzey (Rijnhessen) gehouden en waarop ongeveer 4000 personen tegenwoordig waren, werd tweemalen door de politie uiteengedreven; de vergadering besloot niettemin vol te houden en kwam toen op Beijersch grondgebied, in de open lucht bijeen, waarin o. a. tot eene verklaring van sympathie voor de Pruissische liberalen besloten werd, alsmede tot een protest tegen alle beperking van het regt van vereeniging en vergadering. De bijeenkomst had in de grootste orde plaats.

Wat Oostenrijk aangaat, zoo moet men weten dat de rijksraad eindelijk een begin heeft gemaakt met het behandelen der rijksbegrooting. De rijksraad moet echter, zal hij voltallig zijn, 343 leden tellen. Doordien echter Hongarije en andere Kroonlanden steeds weigeren er leden heen te zenden, telt nu de engere rijksraad er slechts 202. Daar echter ook van dezen sommigen hun mandaat hebben nedergelegd en anderen om verschillende redenen afwezig zijn, en voorts, dewijl er den 26, toen men tot de behandeling der begrooting zou overgegaan, een aantal Polen en Czechen met protest de zaal verlieten, zoo zijn er in alles nog slechts 119 leden overgebleven. Nog 19 leden minder, en de vergadering zou niet meer geregtigd zijn om besluiten te nemen! Voorwaar karakteristiek met betrekking tot den staat van zaken in de Oostenrijksche monarchie. En deze 119 leden hebben reeds aanstonds een door den minister van finantien, den heer v. Plener, genomen maatregel, om *à tout prix* geld te verschaffen, afgekeurd. Daarentegen is echter een ander voorstel der finantiele commissie, doch slechts gedaan door hare *meerderheid*, om nl. de noodzakelijkheid van in 1860 gedane meerdere uitgaven voor het leger te erkennen, goedgekeurd, volgens een der leden, met het oog op de houding van Sardinie en omdat het bekend was, dat in het zuid-oostelijk gedeelte der monarchie wapenzendingen plaats hadden. Gelijk men reeds uit het vorenstaande ziet, is er van eene eigenlijke behandeling der begrooting, die dan ook reeds sedert lang in werking is getreden, geen sprake, maar betreft het alleen het in overweging nemen van sommige finantiële punten.

De tijdingen uit de Herzegowina blijven verward. Sedert de laatste dagen luiden de berigten echter in het algemeen gunstiger voor de Turksche wapenen.

Het Zweedsche ministerie heeft eene wijziging ondergaan. De heer Bjoernsterna, minister van oorlog, is tot generaal en chef van de armee benoemd en door den generaal Reuterskjold vervangen.

Het gevecht van *de Merrimac* en de *Monitor* in de Amerikaansche wateren, heeft in Engeland een diepen indruk gemaakt. Men schijnt daardoor overtuigd geworden te zijn, dat er een geheele verandering in het stelsel van den zee-oorlog zal moeten gemaakt worden. De zaak is dan ook in de beide parlementshuizen dadelijk besproken en heeft daar aanleiding gegeven tot eene uitvoerige wisseling van gedachten, waarvan de lezer later onder onze rubriek *Eng. Post* een overzigtzal vinden. Uit die discussien blijkt voorts, dat ook de regering zich van de noodzakelijkheid van een nieuw stelsel van schepen overtuigd houdt en reeds heeft getoond in dien zin tot voldoende maatregelen te willen overgaan. Een tweede punt, waarop in het parlement voornamenlijk de aandacht is gevestigd, betreft de zaak Polen, terwijl ook de Mexicaansche aangelegenheden en het handelstractaat met Belgie een punt van overweging hebben uitgemaakt. Overigens heeft de zitting van het parlement tot nog toe niet veel belangrijke resultaten opgeleverd. Thans zal het zich nog nader moeten bezig houden met de kwestie der gepantserde schepen en met de nu ingediende begrooting.

De Mexicaansche aangelegenheden hebben gedurende eene korte poos eene zeer vredelievende wending genomen, doch ook slechts voor eene poos, langer niet. Generaal Prim, opperbevelhebber der Spaansche expeditietroepen heeft, namelijk te Soledad met den Mexicaanschen minister-president Doblado eene overeenkomst gesloten, waarbij in hoofdzaak bepaald is dat de geallieerden voors'hands slechts drie plaatsen in Mexico: Cordova, Tehuacan en Oribada, zullen bezetten; dat de versterkingstroepen die nog verwacht worden niet ontscheept zullen worden, maar onmiddelijk bij hunne aankomst in Mexico zullen terugkeeren en dat voorts in afwachting der nadere vredeonderhandelingen die plaats zullen hebben, de Mexicaansche vlag weer wapperen zal te Vera-Cruz en St. Juan d'Ulloa. Aan die overeenkomst heeft de vice-admiraal Jurien de la Gravière, die van wege Frankrijk met de diplomatieke leiding belast was, en de Engelsche gevolmagtigde hunne adhaesie verleend. Dientengevolge heeft de conventie, die natuurlijk slechts van voorloopigen aard was, reeds een begin van uitvoering gekregen, en wat de Engelsche troepen aangaat, deze zijn, naar men verzekert, reeds bijna allen weder ingescheept om naar hun land terug te keeren. Doch ziet — geheel onverwachts komt de Fransche *Moniteur* met een berigt voor den dag, dat de keizerlijke regering aan bedoelde conventie hare goedkeuring weigert, daar zij strijdig is met Frankrijks waardigheid, terwijl voorts aan den vice-admiraal Jurien de la Gravière de leiding der diplomatieke aangelegenheden ontnomen en deze opgedragen is aan den heer de Saligny, die langen tijd Frankrijk in Mexico vertegenwoordigd heeft, doch ten gevolge der geschillen reeds voor eenigen tijd zijn paspoort gevraagd had. Middelerwijl is de generaal de Lorencez met de nagezondene Fransche troepen te Vera-Cruz aangekomen, en deze heeft — hetzij dat hij bepaalde instructiën had, hetzij dat hij op eigen gezag handelde en den diplomatieken misslag van den heer de la Gravière inzag, geweigerd de overeenkomst te erkennen en dadelijk aan de onder zijn bevel staande troepen last gegeven, om naar het binnenland op te rukken, zoodat de overeenkomst reeds onmiddelijk feitelijk is te niet gedaan.

Dit wat de houding van Frankrijk en Engeland na de conventie van Soledad, betreft. Nopens het gedrag van Spanje verkeert men nog in onzekerheid. Sommige bladen beweren, dat ook het kabinet van Madrid de handeling van generaal Prim gedesavoueerd heeft; een ministerieel Madridsch dagblad daarentegen, dat veelal goed ingelicht is, zegt dat de Spaansche regering de handeling van haren gevolmagtigde heeft goedgekeurd. Doch hoe dit zij, weldra zal het blijken, welke houding de Spaansche regering in deze vrij netelige kwestie aanneemt.

De goedkeuring door Engeland aan de conventie verleend, heeft onmiddelijk aanleiding gegeven tot het gevoelen, dat het, die gelegenheid heeft aangegrepen om zich aan de interventie te onttrekken, waartoe het minder gaarne is overgegaan dan Frankrijk; maar hieruit volgt tevens dat Frankrijk nu ook tot zekere hoogte de handen in Mexico vrij krijgt, en de keizerlijke regering zou welligt hiervan gebruik kunnen maken, om hare plannen betreffende de kandidatuur van den aartshertog Maximiliaan (want dat zij ten dien aanzien plannen had, daaraan valt niet te twijfelen) zoo mogelijk te bevorderen. Men heeft intusschen nog niets vernomen nopens eene verkoeling in de betrekkingen tusschen Engeland en Frankrijk, ten gevolge van het al of niet goedkeuren der conventie, ontstaan. Spanje zal evenwel in geen geval de handen aan Frankrijk in Mexico vrij laten; het ducht den Franschen invloed in de voormalige Spaansche kolonien, ook met opzigt tot bovengenoemde kandidatuur te zeer, dan dat het hiertoe zou besluiten. Reeds verneemt men dat de Spaansche regering stappen heeft gedaan bij hare geallieerden, om eenige onduidelijke artikelen in het tractaat betreffende de interventie door eene nadere interpretatie te verduidelijken. Meer is nopens de zaak niet bekend.

De tijdingen uit Griekenland, de officieele namelijk, luiden gunstig voor de regering; particuliere berigten echter stellen de zaak uit een minder gunstig oogpunt voor. Wel blijft Athene rustig en behalen de koninklijke troepen in het algemeen voordeelen op de insurgenten, maar de stemming in het land is in het algemeen slecht en zoo het der regering ditmaal al gelukt den opstand te onderdrukken — op den duur zal zij zich onmogelijk kunnen staande houden. Zij heeft geen wortel in het volk — ziedaar de zaak.

Terwijl de insurrectie op de eene plaats onderdrukt wordt, barst zij op eene andere uit. Tot dus ver hebben de mogendheden een strikte neutraliteit in acht genomen. Het algemeen gevoelen echter is, dat Rusland den opstand begunstigt en dat Frankrijk dit stilzwijgend toeziet, doch dat Engeland er tegen is, niet zoo zeer uit sympathie voor koning Otto als wel, dewijl men te Londen vreest dat de beweging wel eens tot de Ionische eilanden zou kunnen overslaan.

LAATSTE BERIGTEN.

BINNENLAND.

— Naar men verneemt heeft Z. M. bij gelegenheid van HD. verblijf te Amsterdam, benoemd den heer Martin Coster, chef van het huis Coster, tot officier der orde van de Eikenkroon, en den heer B. C. Schneiders van Greyffenswerth, tot ridder dier orde. Voorts is nog door Z. M. benoemd tot ridder dier orde, de heer S. A. de Lange, kapt. der schutterij te Alkmaar.

— Volgens berigten uit Brussel zou de koning der Belgen indien zijn gezondheidstoestand het veroorloofd, in den loop van den zomer gevolg geven aan de in het vorige jaar te Luik gedane toezegging, om Nederland te bezoeken.

Het is nog niet zeker, of Z. M. alsdan op het Loo dan wel te 's Hage zal komen.

— Onder presidium van den hoogl. D. J. Storm Buijsing, hoofd-ingenieur van den waterstaat, is den 7den April aan het departement van kolonien aangevangen het afnemen der verschte examina's van kandidaten, die dingen naar de betrekkingen van aspirants-ingenieur van den waterstaat in Nederlandsch-Indië en van fabrijk-en magazijnmeester ter kuste van Guinea. De commissie is zamengesteld uit de heeren ingenieurs van den waterstaat Hayward, van Opstal, Jhr. van den Santheuvel en van der Toorn. Voor de eerstgenoemde betrekking zijn 10 sollicitanten, meest allen opzigters van den waterstaat en 4 vacatures, en voor de laatstgenoemde 5 sollicitanten, onderofficieren van het leger en één vacature. Het examen zal waarschijnlijk drie dagen duren. Het zal welligt niet overbodig zijn te herinneren, dat vroeger voor de betrekking van aspirantingenieur meestal jonge lieden werden genomen, die te Delft hun examen voor civiel-ingenieur hadden afgelegd; daar evenwel geen civiel-ingenieur thans naar Indië willen, waarschijnlijk ten gevolge van den aanleg van staatsspoorwegen, heeft men een vergelijkend examen uitgeschreven.

— Van de verschillende wapen-corpsen van het leger hier te lande is weder een aantal manschappen bij het koloniaal werfdepôt te Harderwijk aangekomen, die met eene nieuwe verbindtenis zijn overgegaan bij het leger in Oost-Indië.

— De senaat van de hoogeschool te Groningen heeft besloten het doctoraat in de wis en natuurkundige wetenschappen *honoris causa* aan te bieden aan mr. S. C. Snellen van Vollenhoven, conservator aan 's rijks meuseum van natuurlijke historie te Leiden.

— Aan de hooge school te Leyden promoveerde de heer W. E. H. van der Horn van den Bos, med. en art. obstetriciae doctor, geboren aldaar.

— Den 5den begaf zich eene commissie van drie studenten uit de medisch-philosophische faculteit te Utrecht tot den hoogleeraar Miqeul aldaar, om hem uit naam der faculteit te verzoeken niet aan te nemen de betrekking van directeur van het Herbarium te Leyden, daar men het gemis van zijne uitstekende lessen zeer zou betreuren. De hoogleeraar betuigde dit blijk van belangstelling zeer op prijs te stellen en het verzoek in ernstige overweging te zullen nemen.

— De zes en veertigste jaarlijksche rekening en verantwoording van de directie der Weduwen en Weezenkas door de officieren van de landmagt over den jare 1860 opgenomen en gesloten zijnde, is de uitkomst daarvan door het departement van oorlog medegedeeld aan de generaals en verdere officieren des legers, deelgenooten aan gemeld fonds, waaruit onder anderen is gebleken, dat aan inschrijvingen op het grootboek der publieke schuld rentende 2½ percent voorhanden was eene kapitale som van ƒ 2,835,000.00 terwijl het aantal gepensioneerde weduwen uit gemeld fonds op 1°. Januarij 1861 674 bedroeg.

— Blijkens een berigt uit Hanover hebben de beide kamers aldaar zich vereenigd met de voordragt der regering, rakende de aansluiting van de Westbaan in Hanover aan de geprojecteerde lijnen in Nederland. Omtrent het punt van aansluiting is echter nog niets bekend.

BUITENLAND.

De heer Benedetti heeft met den heer Ratazzi eene langdurige conferentie gehad over Garibaldi's voorgenomen reis naar Napels. Benedetti maakte dienaangaande de opmerking, dat keizer Napoleon niet gaarne zou zien, dat de tegenwoordige agitatie in Italie nog langer duurde. Daags na die bijeenkomst

werd er een ministerraad gehouden, die door koning Victor Emannel werd bijgewoond en waarin besloten werd dat Z. M. naar Napels zou gaan, en dat Garibaldi zou worden uitgenoodigd om naar Turin terug te komen. Ten gevolge daarvan werd een voornaam officier naar Garibaldi afgevaardigd. Deze ontving hem zeer vriendschappelijk en verzocht hem, in antwoord op de overgebragte uitnoodiging, aan Z. M. te zeggen dat hij aan het daarbij uitgedrukt verlangen zou voldoen. Naar men verneemt zal hij nu een kort uitstapje naar Genua doen, om vervolgens weer naar Caprera terug te keeren.

Het Italiaansch ministerie ontveinst niet, dat het met vele moeijelijkheden zal te kampen hebben, doch juist daarom is Ratazzi voornemens den tijd van het recès der parlementszitting zooveel te ijveriger te besteden tot het beramen van de krachtigste maatregelen.

Niettegenstaande het door de dagbladen wordt tegengesproken, is Victor Emmanuel stellig voornemens een bezoek bij keizer Napoleon af te leggen.

Volgens de dagbladen zal de koning den 25sten April naar Napels vertrekken en daar tot einde Mei blijven.

Men verneemt tevens, dat prins Humbert, ter voltooijing zijner militaire studiën, de manoeuvres in het kamp van Chalons zal komen bijwonen.

De door den Italiaansche minister van marine ingestelde commissie, heeft zich voor de noodzakelijkheid van een vermeerderd aantal kommandementen en voor de gepantserde oorlogsschepen verklaard. De minister heeft mitsdien bevel gegeven om daaraan te voldoen.

Het officieele dagblad van Turin behelst de benoeming van den heer Consorti tot minister van gratie en justitie.

Koning Victor Emanuel heeft gisteren het besluit geteekend waarbij eene reorganisatie van de regterlijke magt in het Napelsche wordt bevolen. De behoefte aan zulk eene reorganisatie had zich dan ook al lang dringend laten gevoelen.

Men schrijft uit Bologna, dat de politie eene zeer uitgebreide clericale zamenzweering in de kloosters heeft ontdekt. Zij heeft eenige proclamatiën en geheime instructiën voor de biechtvaders in beslag genomen, volgens welke zij aan de militairen geene absolutie mogten geven, indien ze zich niet verbinden, om te deserteren of de desertiën te begunstigen. Er hebben reeds talrijke arrestatiën onder de clericalen plaats gehad.

De Parijsche *Moniteur* deelt eene circulaire mede van den heer de Persigny aan de prefecten, waarin geconstateerd wordt dat 766 afdeelingen der vereeniging van den H. Vincentius de Paulo verklaard hebben, dat zij liever een geïsoleerden werkkring wilden hebben, terwijl 88 afdeelingen den algemeenen raad, onder voorzitterschap van een groot-dignitaris der kerk, hebben geaccepteerd. De kwestie is aldus definitief beslist. De vereeniging van den H. Vincentius de Paulo bestaat voortaan alleen wettig, zoo elke afdeeling geïsoleerd werkt en elke centrale band opgeheven wordt.

De minister, voorts van den brief van mgr. Daudon gewagende, die de bevoegdheid der vereeniging zoo als die bestond denkt in stand te houden, zegt in antwoord hierop, dat dit een inbreuk zou zijn op 's lands wetten en alzoo niet door de regering geduld zal worden.

De Spaansche regering heeft vast besloten de souvereiniteit en onafhankelijkheid van Mexico niet te verkorten.

Den 6den April is de Engelsche stoomboot *Himalaya* ter reede van Marseille aangekomen. Aan boord van dat schip bevond zich het Japansch gezantschap. De markies de Trevise en de heer Gaillard de Ferry hebben namens den keizer de hooge gasten verwelkomd en hen met sloepen der keizerlijke marine afgehaald. Toen zij aan wal stapten werden zij met salvo's begroet. Twee bataillons infanterie en een eskadron kavallerie stonden langs den weg geschaard dien zij volgen zouden. Eene onafzienbare menigte verdrong zich op de kade. De Japanners droegen hunne nationale kleederdragt, die niet weinig de bewondering der nieuwsgierige volksmassa wekte. Het hoofd van het gezantschap is een man van omstreeks vijftig jaren, met name Take no Ootchi Shidno Zukeno-Kami. Zijn gelaat verraadt den stam waaruit hij is gesproten: zijn hoofd is groot, de hals kort, de neus dik en plat, de oogen klein, zijn huid donker geel, zijn haren gitzwart. Het geheele gezantschap heeft denzelfden echt Japanschen familietrek. Ofschoon die geheele Westersche omgeving voor die heeren een geheel nieuw schouwspel was, lieten zij evenwel weinig verbazing blijken en begroetten zoowel de talrijke volksmenigte, als de afgevaardigden die hen te gemoet kwamen, op hun gewone majestueuse manier, terwijl de eerste gezant den generaal Carondelet zijnen dank betuigde voor de eer aan het gezantschap bewezen. Hun Japansch kostuum heeft veel overeenkomst met dat, 't welk in China wordt gedragen; zoowel de gezanten als hun gevolg droegen een zijden overkleed, 't welk blijkbaar van een fijn weefsel, maar met sieraden niet overladen was; de tuniek is eveneens van Chinesche zijde, hun pantalon van zware hagelwitte mousseline; aan hunne voeten hadden zij sandalen van geel leder. Hun hoofd was met een breedgeranden strohoed bedekt. Aan hun gordel hing een van die rijk versierde wapenen, die in hun vaderland zoo uitnemend schoon worden vervaardigd. Men zegt, dat de gezanten reeds spoedig na hunne aankomst bewijzen van hunne scherpzinnigheid en vlugheid van opvatting hebben gegeven.

In drie open rijtuigen zijn zij van de kade naar het hôtel des Colonnes geleid. Een escadron huzaren ging hun vooruit en een ander volgde hen. De regen, die op dien oogenblik in stroomen nederviel, heeft de gelegenheid gegeven, om het publiek een kijkje te gunnen op hunne groote en prachtige veelkleurige parapluies.

Weinige oogenblikken na hunne komst in het hôtel, hebben de gezanten de autoriteiten van Marseille en andere hooggeplaatste personen bij zich ontvangen. Des avonds zag men hen in de opera, waar *la Juive* werd opgevoerd. Hun gevolg bestaat uit twaalf personen.

De Pruissische regering begint eindelijk in te zien, dat ze op den verkeerden weg was. Eerst is men door de *Vossische Zeitung* bekend geworden met een brief van den minister van finantien aan zijn ambtgenoot voor oorlog, waarin de laatste, uit aanmerking dat eene vermindering van het budget van oorlog noodzakelijk is, met nadruk wordt uitgenoodigd, zijn budget met $2\frac{1}{2}$ millioen te verminderen. Uit dien brief, natuurlijk niet voor de openbaarmaking bestemd, was, zoo als men wel zal zien, duidelijk op te merken dat de voorgestelde bezuiniging den minister niet van harte ging; maar als zij maar tot stand komt, dan is het Pruissische volk reeds in zooverre te vreden, ongetwijfeld in het vooruitzigt dat eene verandering van stelsel ten laatste ook wel leiden zal tot eene verandering van bewindsmannen. Doch bij dien brief von den heer van der Heydt is het niet gebleven. De *Stern-Zeitung* althans, een orgaan dat tegenwoordig veelal gebezigd wordt om de inzigten der regering te doen kennen, heeft aangekondigd, dat den 10den dezer eene commissie van generaals zal bijeenkomen, om over de mogelijkheid van in te voeren bezuinigingen op het budget van oorlog te beraadslagen; voorts dat voortaan eene begrooting zal worden ingediend, waarop de uitgaven meer gespecificeerd zullen voorkomen, dus hetzelfde wat de heer Hagen met zijne bekende motie beoogde, eene motie wier aanneming juist geleid heeft tot de ontbinding der kamer. En hierbij bepaalt de regering zich volgens genoemd blad, nog niet. Zij zal, door verdere bezuinigingen, de 25 opcenten op de inkomsten belasting reeds met 1 Julij a. s. afschaffen; terwijl men nog andere, gewigtige voorstellen kan te gemoet zien op den weg van liberale handelswetgeving. Zoo zal zij er o. a. op uit zijn om de invoerregten op de granen af te schaffen en de regten op andere artikelen van eerste levensbehoefte niet weinig te verminderen. Dit is dus een programma, waarmede de liberalen zich, allezins kunnen vereenigen. Men zou zich kunnen afvragen: waartoe was dan eene ontbinding der kamer noodig? waarom moesten de liberale leden van het kabinet aftreden, nadat deze hunne beginselen duidelijk in een programma dat zeker niet verder ging, aan den koning hadden kenbaar gemaakt? waarom moesten de ministerieele bladen, en de organnen der jonkerpartij, die hiermede chorus maakten, de bevolking tot vervelens toe waarschuwen tegen de bedoelingen der liberalen of progressisten — want die beide fractiën loopen in hare inzigten weinig uiteen; waarom stelden ze deze voor als vijanden van de kroon? Het antwoord hierop is gemakkelijk te geven. Het gaat der regering niet van harte, maar ze ziet nu in dat ze niet anders kan, en de ministers schijnen zeer gehecht aan hunne portefeuilles.

De Deensche rijksraad heeft met 43 tegen 9 stemmen het voorstel van een der afgevaardigden verworpen, strekkende om aan Denemarken en Sleeswijk eene gemeenschappelijke constitutie te geven.

De insurgenten van Nauplia hebben onderwerping beloofd, onder voorwaarde van algemeene amnestie. De amnestie is afgekondigd, 19 aanvoerders zijn daarvan echter uitgesloten. Er zijn Fransche en Engelsche oorlog schepen ter reede van Nauplia aangekomen en dat wel onder voorwendsel van de respectieve consuls te beschermen. De eigenlijke reden dier komst is, om de opstandelingen den raad tot onderwerping te geven en eene schuilplaats aan te bieden aan hen, die van de amnestie zijn uitgesloten.

De koene Noordpoolreiziger, sir James Ross, is overleden. Hij had den rang van schout bij nacht.

— De *Philadelphia Press* meldt op grond eener mededeeling van haren correspondent te Fort Monroe, dat de heer Buchanan, kommandant der *Merrimac*, ten gevolge van verwonding in het gevecht tegen de *Monitor*, overleden is. Wegens eene zware kwetsuur aan het been hadden de geneeskundigen het namelijk noodig geacht tot eene amputatie over te gaan, na afloop waarvan hij zoo verzwakt was, dat hij aan de gevolgen bezweek.

— Bij gelegenheid eener onlangs gehouden volksmeeting op eene openbare plaats te Oskaloosa, in den staat Jowa, heeft zekere Miss. Nancy Smith het woord gevoerd en in hare aanspraak te kennen gegeven, dat het haars inziens tijd werd om te doen zien dat de dames best in staat zijn om zich met openbare aangelegenheden te bemoeijen. Om maar dadelijk de proef op de som te geven, stelde zij zich tot kandidaat voor de eerstvolgende gemeentelijke verkiezing. Het gevolg daarvan is geweest, dat Miss. Nancy Smith door de kiezers, met eene meerderheid van 21 stemmen, tot lid van den gemeenteraad is benoemd.

— Omtrent de plaats gehad hebbende beweging in Honduras en den moord van den president Santos Guardiola, verneemt men het volgende: De president vond veel ondersteuning bij vredelievend gezinden en bij den president der naburige republiek Guatemala. Hij was, zoo al niet een zeer verlicht, dan toch een energiek man, die niet terugdeinsde voor een strijd tegen de clericale partij, hetwelk voor het hoofd van dien staat geene gemakkelijke taak is. Vandaar dat hij zich een aantal vijanden op den hals had gehaald en er reeds in December des vorigen jaars in de aan Nicaragua grenzende provincie Cholutica zamenzweringen tegen hem werden gesmeed. Die plannen werden toen wel gesmoord, maar dat hielp niet, zoolang onder de hem omringende personen juist zijne meest verbitterde vijanden waren. Tot deze laatsten behoorde zekere Agurcia, een officier, in wien hij zeer veel vertrouwen stelde. Deze trachtte een zijner collega's tot een aanslag over te halen, en daar dit voorstel met verachting van de hand werd gewezen, liet hij dien collega van kant maken door een soldaat, dien hij vervolgens in de gelegenheid stelde om zich door de vlugt voor de straf te vrijwaren. De verrader gaf evenwel na de eerste mislukking zijn plan nog niet op, maar wist toen anderen tot een aanslag over te halen. Met dezen begaf hij zich in den vroegen morgen van 11 Jan. ll. naar den president, met verzoek van dadelijk op te staan en naar de kazerne te komen, omdat er onraad was. De dochter van den president die voor iets kwaads vreesde, trachtte dit terstond te beletten; zij drong bij haren vader er op aan, dat hij daaraan geen gehoor zou geven, doch Guardiola stelde haar gerust met te zeggen, dat hij veilig was omdat hij zijn getrouwe Agurcia bij zich zou hebben. Naauwelijks was hij daarop voor den dag gekomen, of hij kreeg een bajonetsteek in den buik en een in den rug, waarna er twee pistool schoten op hem gelost werden, zoodat hij dooddelijk getroffen nederviel. Zijne vrouw, op het gerucht toeschietende, beproefde hem op te rigten, doch op hetzelfde oogenblik werd hij door een dolkstoot en een derde pistoolschot afgemaakt. De moordenaar wilden toen het lijk medenemen om het in stukken te houwen, doch zij werden daarin verhinderd door zijne gemalin, die zich moedig vóór hen plaatste en hun boos opzet verijdelde. De zaamgezworenen drongen toen het huis binnen, alwaar zij alles wegroofden wat van hunne gading was. Vervolgens begaven zij zich naar het huis van den minister van oorlog en financiën, den heer Calindres, en dezen aldaar niet vindende, gingen zij eenvoudig aan het plunderen en haalden weg wat hun aanstond, terwijl inmiddels de troepen, die Agurcia ruim van sterken drank had voorzien, in wanorde door de straten liepen en in het wild niet alleen met het geweer, maar zelfs met kanon begonnen te schieten. Intusschen waren de moordenaars nu op de zamenstelling van een nieuw gouvernement bedacht. Agurcia zich daarbij niet zoo dadelijk op den voorgrond durvende plaatsen, wist te bewerken dat de senator Montes, een zijner protégés, voorloopig tot president werd benoemd, waaraan de staatsraad, en onderscheidene voorname ingezetenen, onder den indruk van den eersten schrik, dadelijk hunne adhaesie schonken. Men verwacht evenwel, dat het daarbij niet zal blijven; want de genoemde minister Calindres heeft reeds, in overleg met zeer invloedrijke personen, daartegen geprotesteerd en geëischt dat geen president dan langs den voorgeschreven wettigen weg zal mogen optreden. Hij heeft tevens den vice-president Castellenes (wel geen man van talent, maar een regtschapen man) ter verkiezing voorgesteld. Deze vindt een magtigen steun in zekeren Teodoro Xatruch, een van de voornaamsten des lands, en ook in den president van Guatemala. Xatruch heeft reeds de provincie Tegucinalpa tegen het voorloopig bestuur in opstand gebragt. Er was zelfs sprake van een gevecht, dat hij tegen de aanhangers van Agurcia en Montes zou gehad hebben, doch waarvan bij de afzending van het berigt nog geene bijzonderheden bekend waren.

HANDELSBERIGTEN.

Rotterdam, 9 April.

Onze Koloniale Waren markt heeft—wat de meeste artikelen betreft—gedurende de laatste 14 dagen weer weinig belangrijks opgeleverd, zoodat wij eene ongewone stilte te vermelden zouden hebben, indien niet de KOFFIJ-*veiling der Nederl. Handel-Maatsch. eene algemeene levendigheid had te weeg gebragt.*

Het resultaat dezer veiling overtrof nog de gunstige verwachting, die men daaromtrent had gekoesterd, daar zich eene zoodanige kooplust in dezelve ontwikkelde, dat niet alleen de geheele aangebodene hoeveelheid van ca. 420,000 bn. coulant koopers vond, maar zelfs aanmerkelijk boven de getaxeerde prijzen besteed werd.

De stemming is thans zeer vast en naar de meeste nommers bestaat vraag; terwijl voor enkele zooals no. 25 en 26 reeds een klein avans bedongen is. De particuliere aanvoeren worden bij voortduring goed verkocht.

SUIKER *daarentegen is ca. f 1 gedaald en vindt tot die verlaging nog weinig aftrek, vooral in de lage nummers en afwijkende soorten.*

RIJST *bleef prijshoudend, doch de omzet zoowel in gepeld als ongepeld was beperkt.*

HUIDEN *zijn in de ligte Java soorten zeer gevraagd; door den beperkten voorraad en de vastheid der houders is de omzet echter gering. Zware soorten vinden minder kooplust en zijn eer lager te krijgen.*

Gedrukt bij de Groot, Kolff & Co., Samarang.